

under Nr. 1, 2 og 3 i Betænkningen, Sp. 767—68 henhørte i det Mindste for Størstedelen til den Theaterbygning, der skulde opføres efter Lovens af 1870. Min ærede Forgænger har allerede viist, at dette ikke kan være rigtigt, og jeg vil her tillade mig at henlede Opmærksomheden paa et Par Ord, der findes i Anmærkningerne angaaende Punkt 1, at det er Udgifter, der vedkomme selve Bygningen af Hensyn til faaest mest økonomiske Brug. Det forekommer mig nemlig klart, at fra det Dieblit, da Bygningen eller Dele af den ere afleverede af vedkommende Entrepreneur, efter at være godkendte af Bygningskommissionen, maa det aabenbart være Theaterbestyrelsens Ret, for at tilveiebringe en saa økonomisk Drift som muligt, at forbedre den Tilstand, den forefinder ved Bygningens Aflevering. Jeg har allerede nævnt for Thinget de store Udgifter, der strax vare forbundne med Gasbelysningen, og det vilde dog være usforparligt, om ikke Theaterbestyrelsen, efter at have indhentet de sørgelige Erfaringer, der i saa Henseende forelaa, havde gjort, hvad der stod i dens Magt, for at formindste Gasforbrugen og ligeledes for at formindste Forbrugen af Brændsel. At man ogsaa i mange andre Retninger, for at kunne drive Theatret paa den mest praktiske og økonomiske Maade, maatte gjøre de Forandringer, der i den Henseende vare absolut nødvendige, vil man ligeledes finde naturligt. Det forekommer mig endvidere klart, at naar Udgifterne til den daglige Drift reitelig kunne tages af Reserfefonden, saa maa man ogsaa kunne udrede af denne de nævnte Udgifter, der staa i den nøieste Forbindelse med Driften, især efter at det var afgjort, at der ingen Mulighed var for at faae disse Udgifter dækkede af de Bølsb, der oprindeligt vare bestemte til Theaterbygningen. Jeg vil i det Hele tillade mig at minde om, at der ganske vist kan være Tilfælde, hvor det er meget tvivlsomt, om en Ting hører til Bygningen eller til Driften; men i den Henseende har Ministeriet fundet Veiledning hos Bygningskommissionen, som i Forbindelse med Theaterchefen har afgjort, hvad der efter dens bedste Skjønnende maatte anses for at høre til selve Bygningen som saadan, og hvad der maatte anses for at høre til Theatrets Drift. Udgifterne i den sidstnævnte Retning har man selvfølgelig troet at kunne afholde af „Theatrets Kasse“ efter den Berettigelse, der altid har været for Ministeriet til at benytte Overskudsbeholdningen paa den Maade. Naar man endelig har ment, at heller ikke Udgiften til de opførte Dekorationer burde have været taget af Reserfefonden, da maa jeg blandt Andet gjøre opmærksom paa, at tilmed flere af disse Dekorationer have været til nye Stykker, som vare forberedte ved det nye Theaters Tegen i Brug. Det har i det Hele her ikke været saadanne Dekorationer, som man oprindeligt kunde have tænkt sig skulde følge med

fra det gamle Theater, men saadanne Dekorationer, som vare uundgaelig nødvendige, for at Theatret kunde gjenoptage sine Forestillinger tilbøds med nye Stykker. Jeg er derfor ganske enig med min høitærede Forgænger i, at man ved at gennemgaa alle de forskjellige Poster, som ere opførte i Ministeriets Skrivelse, vil finde, at der ikke er en eneste af dem, som ikke ligesom er krævet af Nødvendighed eller Økonomi, for ikke at standse Theatrets Drift eller faae større Udgifter, end Theatret kunde bære efter sine Indtægter. At jeg i Skrivelsen til det ærede Udvalg ikke er gaaet mere ind paa Detailler og i det Hele ikke har givet nærmere Forklaring om disse Forhold, hidrører selvfølgelig dertil, at vi ere midt inde i Theateraaret, som først ender den 30te Juni. Det er først naar Theateraaret er endt, og naar man saaledes kan overskue hele Forholdet, at man vil være istand til fuldstændig udtømmende at kunne aflægge Regnskab over de Udgifter, som virkelig have været nødvendige til at drive Theatret, og over de Udgifter hertil, som Ministeriet har anset sig berettiget til at tage af den resterende Del af Theatrets Overskudsbeholdning.

Ordføreren (Bjosen): Skjøndt Tiden er saa langt fremrykket, har jeg dog bedet om Ordet, strax efterat vi havde hørt det ærede Medlem for Frederiksberg (Hall) udtale sig, idet nogle af hans Ytringer gjøre det ønskeligt for mig at bevare dem allerede nu. Da jeg har Ordet, vil jeg benytte Leiligheden til at gjøre en Indvending imod den ærede Ordfører for Mindretallet (Scavenius). Jeg maa nemlig gjøre en Indsigelse imod, at det i 1871—72 var in confesso, som han udtrykte sig —, at den Bevilling, som var given til Theatret ikke skulde kunne slaa til, og at det ikke var alle Udgifterne, der vare optagne i den Kontrakt og i den Beregning, som dengang blev opstillet. Jeg siger, at for mit Vedkommende og for dette Things Flertals Vedkommende var dette ikke in confesso. Dette anser jeg for givet. At det heller ikke var in confesso fra Administrationens Side, derom har jeg et Vidnesbyrd, idet nemlig vedkommende Minister selv udtalte, at det skulde være Bestræbelsen, at holde sig indenfor Bevillingen, men de Udtryk, som han brugte, vidne om, at han ikke tænkte sig Muligheden af, at en saadan Østerbetaling kunde finde Sted. (Hall: Det er en Misforstaaelse). Jeg beder ærede Medlemmer om at efterse denne Udtalelse i den Forbindelse, hvori den kom, og jeg tror da, at De ville give mig Ret, naar jeg hævder, at der dengang ikke var nogen Forudsætning tilstede for, at Bevillingen skulde blive overskreden. — Det ærede Medlem for Københavns Amts 1ste Valgkreds (Hall) anlagde en Kritik over Udvalgets Flertals Betænkning, og han gjorde dette med Hensyn til flere Punkter paa en saadan Maade, at jeg finder Anledning til kortelig at svare ham,